

Vietnamci v České republice – současnost

Po vytvoření ČSFR došlo dle rozhodnutí naší vlády jak k hromadnému posílání vietnamských pracujících domů, tak k finanční kompenzaci za porušení smlouvy na účet Ministerstva práce, válečných invalidů a sociálních věcí VSR. V této době se Vietnamci často stávali terčem útoků pravicových extremistů. I přes politické neshody se však česko-vietnamské vztahy nikdy zcela nepřerušily a změna podnikatelských podmínek v naší zemi umožnila rovněž Vietnamcům získat živnostenský list, podnikat, a tedy zůstat. Nemálo jich toho využilo a řada bývalých vietnamských pracovníků se do naší země vrátila: byli znali českých poměrů a vzhledem k porevolučnímu nedostatku některého zboží cítili, že se u nás dá vydělat. Především obchodování se spotřebním zbožím (cigarety, oděvy, elektronika apod.) se osvědčilo. Postupně přijížděli jejich příbuzní a známí, taktéž bývalí vietnamští pracovníci NDR (Vietnamci v Německu obdrželi finanční vyrovnání jednotlivě – ovšem za předpokladu, že zemi opustí – místo návratu do VSR se poté v hojném počtu usadili u nás), SSSR a jiných zemí bývalého socialistického bloku. Za vidinou lepšího výdělku přijíždějí do naší republiky Vietnamci dodnes.

V roce 2000 mělo povolení k pobytu na území České republiky **23 556 vietnamských občanů**, okolo tisíce Vietnamců získalo do konce roku 2001 české občanství, 156 občanům vietnamské národnosti byl mezi lety 1990–2001 udělen azyl. Vietnamských podnikatelů evidovaly úřady v počtu 19 307. Přesný počet vietnamských občanů pohybujících se na našem území ale bohužel nelze přesně zjistit: velké množství Vietnamců je u nás ilegálně, někteří bydlí a pracují na různých místech, existují rovněž tzv. pendleři, přesouvající se za obchodem po celé republice.

Příznačným rysem vietnamské komunity v našem státě je i nadále její **izolovanost a uzavřenost**. Může za ni velká **kulturní odlišnost, jazyková neznalost, téměř permanentní pracovní nasazení** a v současné době také obrovské provizorium, jímž je poznamenán pobyt většiny Vietnamců příchozích v posledních letech. Díky němu je pro ně nejen nemožné se asimilovat do naší společnosti, ale i zařídit si život podle svých vlastních zvyků. O povolení k pobytu musí žádat každý rok znovu, jejich budoucnost je proto nejistá. K cestě k nám je však vedla ekonomická motivace. V osmdesátimilionovém **Vietnamu jsou ohromné sociální rozdíly, převládá však nízká životní úroveň, průměrný plat ve státních službách činí 50 dolarů, u vysokoškolsky vzdělaných 100 dolarů**. Na většině území Vietnamu žijí obyvatelé na venkově a živí se zemědělstvím (Vietnam dnes patří k největším vývozcům rýže). Mezi venkovem a městy existují značné rozdíly, komunistická vláda provádí moderní hospodářské reformy, i tak mnoho kvalifikovaných a vysokoškolsky vzdělaných Vietnamců nenajde uplatnění, o adekvátním finančním ohodnocení nemluvě. Někteří Vietnamci mají ještě v živé paměti hladomor v 80. letech a jejich jediným cílem je finančně zabezpečit své rodiny.

Vietnamci v České republice – současnost

Zatímco dospělí pro své neustálé pracovní nasazení na zdokonalování své češtiny nemají čas, vietnamské děti navštěvují české školy a český jazyk si osvojují velice dobře. Děti a mladých Vietnamců do 26 let žije v naší zemi velký počet, také se zde narodily stovky česko-vietnamských dětí. Politováníhodnou skutečností je, že řada vietnamských dětí u nás již vietnamsky nemluví a vietnamská kultura jim nic neříká, jiné zase nemají vhodná místa (snad kromě tržišť), kde by slavily své národní svátky.

V České republice dnes fungují tři vietnamské organizace: **Svaz Vietnamců v České republice, Svaz vietnamských podnikatelů a konečně Občanské sdružení vietnamsky hovořících občanů České republiky**, které se snaží ve zdejší vietnamské komunitě vietnamskou kulturu a pro vietnamské děti jejich rodný jazyk zachovat. Zároveň si přejí komunitu přiblížit české společnosti: z toho důvodu se mimo jiné chystají vydat vietnamsko-český časopis „Nový domov“, jenž si klade za cíl obě kultury seznámit a podpořit jejich vzájemné vztahy a soužití.

Vzhledem ke slavné historii vietnamské kultury otevřené rozmanitým kulturním vlivům a snad i díky našemu zájmu a podpoře časem povolí i uzavřenost vietnamské komunity v České republice, neboť právě tato uzavřenost vyvolává u české společnosti nedůvěru a je příčinou vzniku řady pověr a předsudků. Ač jsme geograficky i kulturně národy značně vzdálenými, máme i mnoho společného. Příliš si neuvědomujeme, že poznání neznámé a vzdálené vietnamské kultury by pro nás v rámci multikulturní společnosti bylo značným kulturním obohacením.

